

νηθῇ νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ ἢ νὰ τὸν δυσαρ-
στήσῃ, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ τῇ εἴπῃ
τίνι τρόπῳ ἡδύνατο νὰ καταστῇ πάλιν
ἀξία τῆς ἀγάπης του. Ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθη
νὰ κρύψῃ ὅτι κατετρώχετο ὑπὸ τῶν αὐ-
τῶν ἀβεβαιότητων, συγχρόνως δ' ἤννοη-
σεν ὅτι ὤφειλε νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ μὴ
τὰς ἐξακολουθήσῃ.

Τέλος, ἀφοῦ διήλθεν ὅλα διαδοχικῶς τὰ
δεινὰ τῆς ἀμφιβολίας καὶ τῆς ἀβεβαιότη-
τος, κατέβαλεν ἡμέραν τινὰ τελευταίαν
προσπάθειαν, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν συν-
διάλεξιν περὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ ἀμφοτέ-
ρων, ὅστις τὴν εἶχε καταστήσει το-
σοῦτον εὐτυχῇ. Εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς τῶν
ἐρώντων προκαταρχάς, καὶ τὰς τρυ-
φερὰς καὶ πλήρεις ἀναπολήσεων ρεμ-
βώδεις ὁμιλίας των, ὁ κόμης δὲν ἀπεκρί-
νετο εἰμὴ διὰ τῶν συνειθισμένων δικαιο-
σεῶν του, καὶ διὰ τοῦ ψυχροῦ γέλωτος
αὐτοῦ. Συγχρόνως δὲ ἡ Ἀγγελικὴ κα-
θεσθεῖσα πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου τῆς
ἡρῆατο ἄσματος ἐκ τῶν παθητικωτέρων.
Ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς προκατειλημένη ὅτι ὁ Ὀ-
κτάβιος ἡτοίμαζέτο νὰ ὑπομείνῃ τὴν μου-
σικὴν ὡς ὑπέμενε τὴν γυναικᾶ, ἐσταμά-
τησε καὶ ἡ φωνὴ τῆς ἐσθέσθη διὰ λυγ-
μοῦ ἀπελπισίας.

— Δὲν με ἀγαπᾶς, Ὀκτάβιε, πλέον,
τῷ εἶπε δακρύουσα· ἀπὸ τινος ἤδη χρό-
νου ἀμφέβαλον καὶ ἐφοβούμην, πλὴν τώρα
εἶμαι βεβαία. Ἐὰν δι' ἐμὲ δὲν ἔχετε πλέον
τὴν ἐλαχίστην ἐμπιστοσύνην, ἐστὲ τοῦ-
λάχιστον εἰλικρινής. Ὁμολογήσατε λοι-
πὸν ὅτι δὲν αἰσθάνεσθε πλέον ἔρωτα δι'
ἐμέ. Ἀπλῶς μὴ ὁμιλήσετε, ἀλλὰ μετὰ
παρρησίας δηλώσατε ὁποῖας ἐπιπλήξεις
ἔχετε νὰ μοὶ κάμετε, καὶ τίνι τρόπῳ θὰ
δυνήθω νὰ σᾶς ἀτενίσω εὖνους.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ Ὀκτάβιος ἐξηγήθη
μὲ τὴν αὐτὴν εἰλικρίνειαν, ἣν ἀπήτησεν
ἡ Ἀγγελικὴ, τοῦτέστι μὲ πικρὰν εἰλικρί-
νειαν, οὐδεμίαν δ' ἀμφιβολίαν ὅτι θ' ἀπε-
κρίθη ὡς ἐξῆς :

— Δικαίᾳ κατέστητε, ὦ καλοκάγα-
θος Ἀγγελικὴ ! πλὴν δὲν σᾶς ἀγαπῶ
πλέον. Ἄν καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους
τούτους χρόνους εἴσθε τοσοῦτον ὥραϊα,
τοσοῦτον φιλάρεσκος, τοσοῦτον ἐρωτύλος,
τοσοῦτον ἀφοσιωμένη ὅσον οὐδέποτε, ἐν
τούτοις ὅλα ταῦτα ὀλίγον μ' ἐνδιαφέρου-
σιν. Ἐκεῖνο, ὅπερ μ' ἐνδιαφέρει, εἶνε ὅτι
ἀποφεύγω νὰ βλέπω τοὺς γαλανοὺς ὀ-
φθαλμοὺς σας καὶ τὴν ξανθότριχον κόμω-
σίν σας, ὅσον ὥραϊα καὶ ἂν ὦσι, καὶ
καθημερινῶς ν' ἀκούω τῆς φωνῆς σας, ὅ-
σον ὁ ἦχος τῆς καὶ ἂν ᾖ θελητικός. Μ' ἐ-
ρωτᾶτε πῶς εἴσθε ἔνοχος καὶ ποῖον ἀμάρ-
τημα διεπράξατε ; Ἀλλὰ δι' ἐμὲ εἴσθε ἔ-
νοχος διὰ τοῦ μεγίστου τῶν ἐγκλημάτων,
τούτέστι, νὰ μὴ εἴσθε παντάπασιν πλέον
δι' ἐμὲ συμπληρῆς.

Διὰ τοιοῦτου βεβιασμένου ὕφους, ὅπερ
λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς ὁμοίας πε-
ριστάσεις ἠρκέσθη ὁ Ὀκτάβιος ν' ἀπο-
κριθῇ.

— Δὲν σᾶς ἀγαπῶ πλέον, λέγετε, ἀ-
γαπητὴ φίλη. ὦ ! ἰδοὺ ὅτι αἱ τρελλαὶ
ιδεαὶ σᾶς ἐπανερχονται ἀκόμη . . . Εἶνε

ὀπτασία, ἥτις γεννᾶται ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ
ὑμῶν ὡς καλλιτέχνιδος. Ἐὰν ἐγνώ-
ρίζετε πόσον μὴ ὥσι δεινὰ αἱ ἄδικαι
αὐταὶ μομφαί . . . ἐπαναβλεπόμεθα λοιπὸν
καὶ προσπαθήσατε, ὥστε νὰ σᾶς ἐπανεύρω
δικαιοτέραν προσεχῶς.

Τοὺς ὀλίγους τούτους λόγους εἰπὼν ὁ
κόμης ἐπέθηκεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς
Ἀγγελικῆς φίλημα ψυχρὸν καὶ λαθραῖον,
ἀπαιτητὸν χρέος μ' εὐπρέπειαν πληρωνώ-
μενον. Εἶτα δ' ἀπεσύρθη φαιδρὸς καὶ ἐ-
λαφρὸς ὡς αἰχμάλωτος, ἐν ἑκ τῶν ἀλύ-
σεών του ἐλευθεροῦσιν.

Εὐθὺς ὡς ἐκεῖνος ἀνεχώρησεν, ἡ νεᾶνις
παρεδόθη εἰς λυπηρὰς σκέψεις. Ἐκλαίεν !
ἐκλαίεν ! ἐπὶ πολὺν χρόνον. Αἰφνης διὰ
τινος ταχείας μεταλλαγῆς ἤρχισε νὰ ἐλ-
πίξῃ εἰς τὴν προσεχῇ ἔλευσιν τοῦ Ὀκτα-
βίου. Προσηλώθη δὲ εἰς αὐτὴν τὴν ιδεάν
ὅτι πιθανὸν αὖριον ἔμελλε νὰ ἐπιστρέψῃ
μᾶλλον εὐμάλακτος, καὶ ἤυχετο νὰ τὸν
ἐπανεβλεπεν ἐντελῶς τοιοῦτον, οἷος ἦτο
τὸ παρελθόν, ὅτε τὸν ἐγνώρισεν.

Ὅθεν περιέμενεν ἀνυπομόνως ὁκτὼ ἡμέ-
ρας ! ὁκτὼ φεῖ ! δι' αὐτὴν αἰῶνας, σκιρ-
τῶσα εἰς τὸν ἐλάχιστον θόρυβον, ἀκατα-
παύστως ὑπολαβάνουσα ὅτι ἀναγνωρίζῃ
τὴν ἔλευσίν του, τρέχουσα ἀνὰ πᾶσαν
στιγμὴν εἰς τὰς θύρας καὶ αὐτὰς παράθυρα,
καὶ τέλος γινόμενην παίγιον τῶν παρα-
λογισμῶν καὶ τῶν φαντασιοπληξιών τῆς.

Ἐπὶ τέλους τῷ ἔγραψε, πλὴν μὴ λαμ-
βάνουσα ἀπάντησιν, ἀπεφάσισε νὰ πορευθῇ
ἡ ἰδίᾳ ἵνα λάβῃ πληροφορίας.

Ἐμαθε δὲ ὅτι ὁ κόμης Ὀκτάβιος
ἀνεχώρησεν πρὸ ὁκτὼ ἡμερῶν διὰ ταξεί-
διον, τοῦ ὁποίου δὲν εἶχε ὀρίσει οὔτε τὸν
σκοπὸν οὔτε τὴν διάρκειαν.

Ἐγκαταλειμένη ! ἡ Ἀγγελικὴ ἔμεινεν
ἐκπληκτος ! Τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἐν ἐαυτῇ
τὸ πᾶν κατεκρημνίζετο· ὅθεν πυρέσ-
σουσα καὶ σχεδὸν παράφρων ἐπανήλθεν
εἰς τὴν κατοικίαν τῆς.

Ἐπαναβλέπουσα ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀντι-
καίμενα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα τοσαύτας ἀνα-
μνήσεις τῇ ὑπεμύνησκον, καὶ τὰ ὁποῖα
κατόπιν ἔφερον τὸ πένθος τῆς προτέρας
εὐτυχίας τῆς, ἐνόμιζεν ὅτι ἔμελλε ζῶσα
νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸν τάφον. Ὑποσκαπτο-
μένη ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τοῦ μαρασμοῦ,
τῆς ἀποθαρρύνσεως καὶ ὑπὸ τῶν βαρύνων
τῶν ἀναμνήσεων, ἐγκατέλειπεν ἐαυτὴν εἰς
τὴν ἐσχάτην τῶν ἀποφάσεων· πλὴν τοῦτο
ἐγένετο ὅπως ἐπαναπέσῃ ἐκ μεγαλει-
τέρου ὕψους εἰς τὴν ἀπόγνωσιν καὶ τὴν ἐ-
ξουδένωσιν.

Αἰφνης τὰ βλέμματά τῆς ἐσταμάτησαν
ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ τῶν ἀνοι-
κτῶν ἔτι τετραδίων τῆς μουσικῆς τῆς.
Ἀκτὶς ἐμφυχώσεως ἐφώτισε τὸ εὐγενὲς
πρόσωπόν τῆς. Ἠγέρθη πλήρως δυνάμει
καὶ πίστει καὶ ὡς εἰ ἐμφυχουμένη ὑπὸ
θείας δυνάμει, ἀνέκραξεν ὅπως περι-
χαρής :

— ὦ ! ἐκεῖνος μὲ περιεφρόνησεν, ἐγὼ
θὰ τὸν ἐκδικηθῶ . . .

[Ἐπεται τὸ τέλος].

Εἰς τὸ γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν
τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυ-
μούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὰ, ἐλεύθερα ταχυ-
δροτικῶν τελῶν].

«Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυμνος
μήτηρ» (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία Α. Mat-
they (Arthur Arnold) δρ. 3,50 (4)

«Τὸ φρούριον τοῦ Καρρόου» καὶ «Τὸ ἄνθος τῆς
Ἀλόης» (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία I Φ.
Σμιθ. δρ. 3,25 (3,75)

«Ὁ ἀδικηθεὶς Ρογήρος», μυθιστορία Ίουλιου
Μαρύ, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δραχ. 3 (3,40)

«Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιήσεις
Σ. Ν. Βασιλειάδου 2 (2,20)

«Ἐλπνίκη» ἔθμα Κωνσταντινουπόλεως, πρω-
τότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἑπαμεινώνδα
Κυριακίδου δρ. 5 (5,30)

«Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία
Γεωργίου Παράδελ δρ. 5 (5,30)

«Ὁ Ἀγνώστος τῆς Βελλεβίλης», μυθιστορία
Π. Ζακόν δρ. 2,50 (2,70)

«Ὁ Ἰππότης Μάιος», μυθιστορία Ponson de
Terrail δραχ. 2,50 (2,70).

«Ἡ διδασκάλισσα», μυθιστορία Εὐγενέου
Σύη δραχ. 3 (3,20)

«Τὰ χάλια μας», κωμῆδια Π. Λαζαρίδου ἡ-
θοποιῶ λ. 70 (80)

«Ὁ παπᾶ — Κωνσταντίνος», μυθιστορία Ἀ-
λεβῶ δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἀδελφούλα», μυθιστορία Ε. Μαλῶ (τό-
μοι 2) δρ. 2,50 (2,80)

«Τυχαιὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ
Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου δρ. 1 (1,10)

«Τὰ Ὑπερῶ τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre
Zaccane δρ. 4 (4,20)

«Ἡ Γυναικὶς, τὰ Χαρτὰ καὶ τὸ Κρασί», μυ-
θιστορία Paul de Cock, μεταφράσεις Κλεάνθους Ν.
Τριανταφύλλου Δρ. 1 [1,20]

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία
Αἰμιλίου Ζολᾶ Δρ. 3 (3,30)

Ποήματα I. Γ. Τσακασιάνου Δρ. 3. (3,20)
Χρυσόδατα 4

«Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρ. μα, τραγι-
κὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελο-
ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου
Παύλου Καρέρ, μεταφράσεις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Μία ἡμέρα ἐν Μαδρίτῃ», μυθιστορία Παύλου
Μαντεγάτσα, δραχ. 1,50 (1,60).

«Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστο-
ρία Ἐαδιὲ Μαρμὲ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς
Ἀκαδημίας Δρ. 1,50 (1,70)

«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἥτοι Σκηναὶ ἐν
Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκ-
δοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ᾗ προσ-
ετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφή τῶν
Γεννιστάρων». Τόμοι 2 Δρ. 5. [5,50]

«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle
Mendes δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως»,
μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὁγκώ-
δεις τόμους Δρ. 4 [4 4,50]

«Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock με-
τάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 2 [2,20]

«Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία
Ponson-De-Terrail, τόμοι ὁγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία
Ἑρμ. Γονζαλὲς Δρ. 1,50 (1,70)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου», μυθιστορία
Pierre Zaccane (τόμοι δύο) Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης», μυθιστορία
H. Emille Chevalier Δρ. 1,50 (1,70)

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἥτοι «Ἀπο-
μνημονεύματα Ἀλίκης δὲ — Μερβίλλ», μυθιστο-
ρία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δραχ-
μὰς 3,50 (3,70)

«Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστορία
Λουδοβίκου Νοῦρ Δρ. 1,50 (1,70)